

בית המשפט המחוזי בירושלים

ע"1 11-07-29419

בפני כב' השופט נעם סולברג

המעורר

ד"ר שלמה יצחקוב
ע"י ב"כ עו"ד ערן קייזמן ועו"ד יוסי חזן

נגד

המשיב

משרד הבריאות
באמצעות ב"כ עו"ד רציאד סאלח
סגן בכיר לפרקליטת מחוז ירושלים (אזרחי)

מסקנת דין

1. ערעור על-פי סעיף 51 לפקודת רומאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט - 1979 (להלן – הפקודה) על החלטת כב' השופט זורי זילר, נשיא (בדימוס) של בית המשפט המחוזי בירושלים (אשר אליו הוצעו טענות שר הבריאות בענייני משמעת לפי הפקודה) מיום 28.6.11, לפיה נמצא כי המערער פעל בניגוד לסעיפים 1(45), (3) ו- (7) לפקודה; קרי, התנהגות בלתי הולמת, הפרה מתמדת של הוראות הפקודה, והפרת הוראה מהוראות חוק זכויות החולה, תשנ"ו-1996; והוטל עליו עונש של ביטול רישיון לעסוק ברפואת שיניים.
2. תחילתם של ההליכים בקובלנה שהגיש המשיב למנכ"ל משרד הבריאות נגד המערער, בקשר לשתי פרשיות: האחת, על כך שלא העביר כרטיס סיפולים לשיניים ממטופליו (להלן – המתלוננים) למרות פניות חוזרות ונשנות; השניה, על כך שלא הגיב לתלונה על טיפול שהעניק למטופלת אחרת (להלן – המתלוננת) אשר כלל בניית גשר של 12 יחידות בלסת עליונה ותותבת נשלפת בת 8 יחידות בלסת תחתונה.
3. הפרשיה הראשונה: בין השנים 2004 – 2005 העניק המערער טיפול שיניים למתלוננים. לאחר סיום הטיפול פנו המתלוננים מספר פעמים אל המערער, על מנת לקבל את כרטיס הטיפולים שלהם. למרות פניות חוזרות ונשנות, לא העביר להם המערער את כרטיס הטיפולים. או אז הגישו המתלוננים תלונה נגד המערער למשרד הבריאות. לאחר הגשת התלונה, פנתה ד"ר עמליה מוטשניק מן האגף להבטחת איכות במשרד הבריאות במכתב למערער, וביקשה ממנו להעביר את החומר המבוקש אל המתלוננים. המערער לא הגיב לפנייתה של ד"ר מוטשניק וגם לא העביר את החומר כפי שנתבקש. ד"ר מוטשניק שבה ופנתה למערער במכתב בבקשה לקבל את תגובתו לתלונה. המערער הוזהר כי העדר מענה

1 מתוך 5

29419-07-11 74Y

מִצְדוֹ הוּא עֲבִירָה. גַּם עַל מִכְתָּב זֶה לֹא הִשִּׁיב הַמַּעֲרָעַר. עוֹד פַּעַם וּפַעַמִּים, פִּתְּנָה ד"ר מוֹטְשְׁנִיק אֶל הַמַּעֲרָעַר, בִּסֵּךְ הַכֹּל 4 פְּנוֹת מֵאֵת הָאֵגֶף הַלְּבַטְחָת אִיכּוֹת כַּמְשָׁרָד הַכְּרִיאָוֹת, הוּא גַּם הִזְוָהָר כִּי בַּהֲעוֹר מַעֲנֶה מִצְדוֹ יוֹעֵבֵר הָעֵנִיץ לַהֲמָשֶׁךְ שִׁפּוֹל לִיחִידַת הָדִין הַמְּשֻׁמָּעֵת; הַמַּעֲרָעַר לֹא הִשִּׁיב לְכָל הַפְּנוֹת הַלֵּל.

הפרשיה השניה: ד"ר מוטשניק שלחה אל המערער את מכתב התולנה וביקשה לקבל את התייחסותו לתולנה בצירוף כרטיס הטיפולים השלם של המתלוננת, העתק תכנית הטיפול וצילומי הרנטגן. פעם, פעמיים ושלוש פנתה ד"ר מוטשניק אל המערער, גם בהזירה לו כי בהעדר מענה מצדו יועבר עניינו ליחידת הדין המשמעתי לשם פתיחה בהליך משמעתי. לבסוף, השיב המערער לד"ר מוטשניק, אך למכתבו לא צרף את כרטיס הטיפולים של המתלוננת, לא את תכנית הטיפולים ולא את צילומי הרנטגן. כיוון שכך, שבה ד"ר מוטשניק ופנתה אל המערער: הוא לא השיב, גם לא בעקבות מכתב תזכורת נוסף.

המערער לא התייצב לדין הראשון לפני ועדת המשמעת, חרף העובדה שכתב הקובלנה הומצא לו והוא הוזמן כדין. בגמר הדין, נשלחו אל המערער הפרוטוקול והראיות שהוגשו, בדואר רשום, וכמו כן, פורסמה הודעה בעיתון על מועד הדין הבא. המערער לא התייצב גם לדין השני בעניינו. לאחר שהוגש לוועדת המשמעת אישור המסירה וצילום פרסום הודעה בעיתון על מועד הדין, החליטה הוועדה ביום 8.4.11 להרשיע את המערער בשלושת טעמיו האישום שבקובלנה. הוועדה המליצה לפני שר הבריאות לבטל את רישיונו של המערער לעסוק כרפואת שיניים. כהמלצתה כתבה ועדת המשמעת על המערער, כי - "באופן סיסטמטי התעלם מפניות המטופלים ומפניות משרד הבריאות... לא השיב לפניית משרד הבריאות באמצעות ד"ר מוטשניק לקבלת תשובות והבהרות לתלונות מטופלים שהופנו אליו ולא נענו... הוועדה טבורה שהתנהגותו... מהווה זלזול ברשויות המדינה, פוגעת בשלום הציבור, הינה חמורה ובלתי ראויה בעליל. התנהגותו של הנקבל... מהווה התנהגות שאינה הולמת דפא שיניים, מה גם שהנקבל התמיד בהתנהגותו זו לאורך שנים. אין ספק כי בהתנהגותו זו הפר הנקבל ברגל גסה, את חוק זכויות החולה... נתה דעתנו כי נעשו כל ההליכים הנדרשים ומוצו כל הדרכים ומעבר לכך, לתת לנקבל הזדמנות להשמיע דברו... לאור התנהגותו החמורה והמזלזלת של הנקבל ברשויות המדינה, בציבור המטופלים, התנהגות שנמשכה לאורך שנים, אנו סבורים כי מי שמתנהג כך אינו ראוי להחזיק ברישיון לעסוק ברפואת שיניים. לפיכך אנו ממליצים בפני כבוד השר לבטל את רישיונו של הנקבל לצמיתות

בית המשפט המחוזי בירושלים

כפני כבי' השופט נעם סולברג

ע"ו 29419-07-11

6. בטרם הגשת המלצתה של ועדת המשמעת פנה בא-כוח המערער בבקשה לבטל את הדיונים שהתקיימו בהעדרו, ולקביעת דיון חדש. לדבריו: "לנקבל אין הסבר המניח את הדעת לגבי היעדרותו מהדיונים שלעיל, יחד עם זאת, פסילת רשיונו לצמיתות הינו עונש בלתי סביר לאור העבירות המיוחסות לו... הנקבל מוכן לשאת בתוצאות היעדרותו מדיוני הועדה, אך יש לו טענות הגנה סבבות לעניין העבירות המיוחסות לו וראוי שתשמענה בפני הועדה בטרם ינקטו נגדו אמצעי משמעת כה דראסטיים...". ועדת המשמעת דחתה את הבקשה בצינה כי המערער הוזמן לדיונים כדיון, וכי לדבריו אין לו הסבר מניח את הדעת לגבי היעדרותו מן הדיונים.

7. בהחלטה מיום 28.6.11 אישר כבוד השופט ר' זילר, נשיא (בדימוס) של בית המשפט המחוזי בירושלים (אשר אליו הואצלו סמכויות שר הבריאות בענייני משמעת לפי הפקודה), את המלצת ועדת המשמעת והורה על ביטול רשיונו של המערער. בהחלטתו ציין בין היתר כי "מסתבר שלאדישות הגסה והזדחנה של הנקבל יש גבול, והגבול הוא החשש מפני תוצאותיה. משנוכח הנקבל שהרעה פוקדת אותו הוא פנה באמצעות בא כוחו לועדה. בפניה זו הוא הודה שאין לו הסבר המניח את הדעת על היעדרותו מן הדיונים... אפילו בשלב זה לא פירט הנקבל מהן הטענות המזכות אותו להתעלל ברשויות הבריאות ובמסופליו לאורך שנים, באי מסירת מידע ובאי מתן תשובה לאף אחת מהפניות אליו... דיוני ועדת המשמעת אינם תכנית בנקשת, רוצה הנקבל מאזין ומשתתף בהן, רוצה להתעלם מהם ומבקש להכתיב את ביטולם, מבלי להתחשב בזמן, בהוצאה, במרדנה ובעיות הסדר התקין... בהחלטתי במקרה דומה שניתנה בעבר כתבתי בין השאר ש'עסקינו ברופאה שכמוה כנושאת שלט ועליו כתוב: אני מספלת בחולים ובתור שכזאת אצור בקרבי כל המידע הדרוש כדי לקבוע אם גרמתי לנזק. חרף זאת ידעו כל באי שער עולם שלא אחשוף דבר, לא אמסור דבר, ולא אענה לשאלה שתופנה אליי, גם אם יש בה צורך לשם תיקון המעוות. נושאת שלט כזו היא כפי שכבר אמרתי פגע רע, ואסור לאפשר לה להמשיך ולטפל בבני אדם'. מה שהיה שם הוא שיהיה פה". כבוד הנשיא (בדימוס) ר' זילר, ציין עוד כי אם בעתיד תהייה נסיבות שמהן ילמדו המופקדים על הענקת רישיונות כי אין עוד סיכון בפעילות הרפואית של המערער, ואם יגיעו למסקנה כי הוא כשיר בכל המובנים, וההיבט הציבורי מאפשר זאת, "לא תהיה מניעה לשקול הענקת רישיון מחדש בתנאים ובמגבלות בהן מעניקים רישיונות חדשים".

8. המערער טוען נגד ביטול רישיונו, כי זו פגיעה אנושה במעמדו המקצועי והכלכלי; הרסנית. לדבריו, החלטה שניתנה במעמד צד אחד מבלי שהצד השני נשמע "הינה פגיעה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ע"פ 29419-07-11

בפני כב' השופט נעם סולברג

מהותית בזכות היסוד להליך הוגן... החלטת המשיב הנסמכת על המלצת ועדת המשמעת לוקה בחוסר סבירות קיצוני, פוגעת אנושות בחופש העיסוק שלו וכל זאת ללא כל סיבה אמיתית... אין ספק שהוא ראוי לעונש על הזלזול שהפגין כלפי ועדת המשמעת, אולם ביטול על אתר של רישיונו כרופא שיניים הינו עונש החורג מכל פרופורציה". לטענת המערער, לא יהא לו כל תלונה הנוגעת לרשלנות מקצועית או להתנהגות בלתי הולמת כלפי מטופל. לפיכך העונש חורג באופן קיצוני מן הסביר. לדברי המערער, "השליס את חוק לימודיו בחו"ל. מסכת הקשיים בפניה ניצב עד שזכה לקבל רישיון ישראלי היתה גדולה ורבה. המשיב בהינף קולמוס ביטל את רישיונו והפך אותו בן לילה מבעל מקצוע מכובד, המתפרנס בכבוד מעיסוקו, לחסר מקצוע ופרנסה... האפשרות אותה מעניק המשיב למערער לפנות בבקשה לקבלת רישיון חדש הינה לעג לרש... אחת מדרישות הפקודה לקבלת רישיון היא היות המבקש אדם הגון. אחרי הדברים החמורים שנאמרו על המערער הן בדוח הוועדה והן בהחלטת המשיב מבטיחים שיתלפו עוד שנים רבות בטרם יוכר הוא כאדם הגון הזכאי לבוא בקהל רופאי השיניים". לרידו של המערער מדובר בעונש קיצוני ובלתי סביר העומד בניגוד לזכויות היסוד שלו להליך הוגן ולחופש העיסוק. הוא מבקש לבטל ולהורות לוועדת המשמעת לקיים דיון מהודש בעניינו.

9. מנגד טוען ב"כ משרד הבריאות כי יש להותיר את העונש על כנו. לדבריו, המערער איננו מבין עדיין את חומרת מעשיו. את מהוליו כלפי משרד הבריאות וכלפי מטופליו טרם הסיר. הסבר להתנהגותו עדיין לא נותן, והוא ממשיך לרמוס ברגל גסה את רשויות המדינה. ב"כ משרד הבריאות מבהיר כי העונש לא הוטל על המערער בשל הזלזול שהפגין כלפי ועדת המשמעת, אלא בשל הזלזול במטופלים ובמשרד הבריאות. הענישה נועדה להרתיע רופאי שיניים ולהגן על ציבור המטופלים. ככלל, טוען ב"כ משרד הבריאות, נוטים בתי המשפט שלא להתערב בהחלטות של הגורמים המקצועיים המוסמכים באשר לעונשים משמעתיים, אלא רק באותם מצבים נדירים שבהם ארע משגה מהותי בהחלטת הגורם המוסמך. בעניין דגן אין הצדקה להתערב בהחלטה. אין מדובר כמעידה חד-פעמית אלא ברפוס עברייני קבוע אצל המערער. לטענת ב"כ משרד הבריאות, אין למערער להלין אלא רק על עצמו, משום שהתנהגותו אכן אינה הולמת רופא שיניים. כדין פוטל רישיונו לעסוק ברפואת שיניים.

4 מתוך 5

בית המשפט המחוזי בירושלים

ע"פ 29419-07-11

בפני כב' השופט נעם סולברג

10. לטעמי צודק כבוד הנשיא (כדימוס) ו' זילר במרבית דבריו. ראוי המערער לביקורת שהוטחה בו. מעשיו ומחוליו מגוונים. אוי לו לרופא שיניים שזוהי דרך הילוכו; אוי לו ואוי לקהל מטופליו. עליו לבוא על עונשו, כגמול הולם על התנהגותו; על מנת לבטא את הסלידה מדרכו; למען יראו ויראו, הוא ורופאי שיניים פוטנציאליים אחרים שכמותו.
11. בעניין אחד אינני תמים-דעים עם כבוד הנשיא (כדימוס) ו' זילר: בישורה התחתונה, ביטול רישיון לעסוק ברפואת שיניים שמור למצבים החמורים ביותר. עם כל חומרת מחוליו של המערער, הם אינם נמנים על החמורים ביותר. אין טענה על מטופל של המערער שמת בעקבות טיפול רשלני, למשל, ולא על מטופלת שהורדמה ונאנסה. הטענות הן "רק" אלו שפורטו לעיל; לא פחות, אך גם לא יותר. העונש הראוי בנסיבות העניין איננו ביטול הרישיון, אלא התלייתו לתקופה מסוימת.
12. כארבעה חודשים חלפו בשעתו מאז שהמערער התעשת קמעא ופנה בבקשה לקיים דיון מחודש על מנת שוועדת המשמעת תשמע את טענות ההגנה שלו לעניין העבירות שיוחסו לו, ועד למתן החלטת כבוד הנשיא (כדימוס) ו' זילר. דומה כי מוטב היה לוועדת המשמעת לפתוח לו שער אז, כעת נעילת שער, ולשמר מה בפיו. משלא נעשה הדבר אז, יעשה עתה.
13. החלטתי אפוא לקבל את הערעור, לבטל את החלטת כבוד הנשיא (כדימוס) ו' זילר על ביטול רישיונו של המערער, להורות לוועדת המשמעת לקיים דיון מחודש בעניינו, ולחייב את המערער להתייצב לכל דיון ככל שיידרש.
14. חרף קבלת הערעור, ישא המערער בהוצאות המשיב בשל אופן התנהלותו. קופת הציבור לא צריכה לשאת בשגיתותיו. המערער ישלם למשרד הבריאות הוצאות ושכ"ס ע"ד בסך כולל של 20,000 ש"ח.

ניתן היום, כ"ז בכסלו תשע"ב (22.12.11), בהעדר הצדדים.

המוכירות תשלח העותק פסק הדין לב"כ הצדדים.

נעם סולברג, שופט

5 מתוך 5